28/07/2026

Κερκύρας Νεκτάριος: Ο σύγχρονος άνθρωπος παραθεωρεί την ψυχή του

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων

Τη Δευτέρα, 27 Ιουλίου 2026, ημέρα κατά την οποία η Αγία μας Εκκλησία τιμά τη μνήμη του Αγίου Μεγαλομάρτυρος και Ιαματικού Παντελεήμονος, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων, κ. Νεκτάριος μετέβη στους Παξούς, όπου λειτούργησε και ομίλησε στην πανηγυρίζουσα ενορία του Αγίου Παντελεήμονος στην ευρύτερη περιοχή του Γαΐου.

Το Σεβασμιώτατο πλαισίωσε ο προϊστάμενος της ενορίας, Πανοσιολογιώτατος **Αρχιμανδρίτης, Ιεζεκιήλ Βλαχόπουλος** καθώς και άλλοι κληρικοί της Ιεράς

Μητροπόλεως. Επίσης, παρέστησαν εκπρόσωποι των τοπικών αστυνομικών αρχών και πλήθος ευσεβών πιστών, οι οποίοι συμμετείχαν με κατάνυξη στην πανηγυρική Θεία Λειτουργία.

Ο Σεβασμιώτατος κατά την ομιλία του αναφέρθηκε στο βίο και το μαρτύριο του Αγίου Μεγαλομάρτυρος και Ιαματικού Παντελεήμονος, ο οποίος σε νεαρή ηλικία κλήθηκε να ομολογήσει ενώπιον του αυτοκράτορα Μαξιμιανού την πίστη του στον Χριστό. Υπενθύμισε ότι κατά την εποχή των διωγμών οι Χριστιανοί θεωρούνταν επικίνδυνα στοιχεία για την κοινωνία, καθώς ο τρόπος της ζωής τους ήταν ακατανόητος για τον ειδωλολατρικό κόσμο. Συγκεντρώνονταν για να τελέσουν το μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας και να κοινωνήσουν «ἐν ἀφελότητι καρδίας», έχοντας αποδεσμευθεί από την προσκόλληση στον εαυτό τους και στα υλικά αγαθά. Δεν θεωρούσαν τίποτε αποκλειστικά δικό τους, αλλά τα πάντα ως δωρεά του Θεού, ζώντας ενωμένοι, δοξολογώντας τον Θεό και συμπορευόμενοι ως αδελφοί.

Στη συνέχεια, ο κ. Νεκτάριος επεσήμανε ότι αυτή η ζωή ανέτρεπε τα δεδομένα της ειδωλολατρικής κοινωνίας, όπου κυριαρχούσαν οι διακρίσεις μεταξύ ισχυρών και

αδυνάτων, πλουσίων και πτωχών, ελευθέρων και δούλων, ενώ ο άνθρωπος συχνά αντιμετωπιζόταν ως αντικείμενο εκμεταλλεύσεως. Μέσα σε αυτήν την πραγματικότητα ήλθε το κήρυγμα του Αποστόλου Παύλου, ο οποίος διακήρυξε ότι «οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος οὐδὲ Ἕλλην, οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ·» (Γαλ. 3, 28) καθώς όλοι είμαστε «ένα» εν Χριστώ. Υπογράμμισε ότι οι Χριστιανοί δεν ήταν ο εχθρός της κοινωνίας. Εχθρός ήταν η ειδωλολατρία, η οποία οδηγούσε τον άνθρωπο στην απανθρωπιά και στην εκμετάλλευση του συνανθρώπου.

Αναφερόμενος στον Άγιο Παντελεήμονα, τόνισε ότι εκείνος δε διαπραγματεύθηκε ποτέ την ομολογία της πίστεώς του, αλλά παρέμεινε αμετακίνητος στην αγάπη του προς το Χριστό, γι’ αυτό και αξιώθηκε από το Θεό του χαρίσματος της ιάσεως. Ως Ανάργυρος ιατρός θεράπευε δωρεάν τους ανθρώπους, διότι, όπως χαρακτηριστικά ανέφερε ο Σεβασμιώτατος, το χάρισμα το έλαβε δωρεάν από το Θεό και δωρεάν το προσέφερε στους ανθρώπους. Παράλληλα, υπογράμμισε ότι όλοι οι άνθρωποι λαμβάνουν τα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος, όπως η χαρά, η πραότητα, η αγαθότητα κλπ κατά το άγιο Βάπτισμα με το μυστήριο του Χρίσματος. Όμως, συχνά ο άνθρωπος δεν τα διακρίνει στον εαυτό του, δεν τα

καλλιεργεί, με αποτέλεσμα στη θέση τους αφήνουν να κυριαρχήσουν οι κακίες.

Ιδιαίτερη έμφαση έδωσε στη σύγχρονη πραγματικότητα, επισημαίνοντας ότι ενώ τότε υπήρχε η επίσημη ειδωλολατρία, σήμερα βιώνουμε μία νέα ειδωλολατρία. Τόνισε ότι ο άνθρωπος δεν είναι μόνον σώμα αλλά και ψυχή, η οποία συχνά παραθεωρείται. Ο άνθρωπος, σημείωσε, πλάστηκε από το Θεό για να ζει στην αιωνιότητα. Ο θάνατος και η φθορά αποτελούν αποτέλεσμα της πτώσεως, της μη κοινωνίας και της μη συνεργασίας του ανθρώπου με το Θεό. Ο άνθρωπος δεν δημιουργήθηκε για να είναι ανεξάρτητος από τον Δημιουργό του καθώς η αρχή του είναι ο ίδιος ο Θεός. Έτσι, όταν ο άνθρωπος απομακρύνθηκε από Εκείνον, τότε «το κακό υποστασιάστηκε» στη ζωή του και εμφανίσθηκαν η φθορά και η ασθένεια.

Έτσι, ολοκληρώνοντας, **ο Σεβασμιώτατος επεσήμανε ότι η ασθένεια δεν είναι μόνον σωματική αλλά και πνευματική.** Εκείνοι που, συνειδητά, προστρέχουν στο Χριστό και επικαλούνται τις πρεσβείες των Αγίων, λαμβάνουν δύναμη να αντιμετωπίσουν τόσο την πνευματική όσο και τη σωματική ασθένεια. Οι Άγιοι, όπως ο Άγιος Παντελεήμων, ο ιαματικός ιατρός, είναι εκείνοι που διακονούν τον άνθρωπο με τη χάρη του Θεού, ως αποστελλόμενοι από τον ίδιο το Θεό,

ερχόμενοι να λιγοστέψουν τον πόνο του ανθρώπου. Παρεμβαίνουν στη ζωή του, όχι μόνον για να του χαρίσουν την ίαση του σώματος, αλλά κυρίως για να του υπενθυμίσουν, ακριβώς, ότι δεν είναι μόνον σώμα αλλά και ψυχή, δίνοντάς του τη δυνατότητα της μετανοίας και της αναθεώρησης της ζωής του. Έτσι, η ίαση της ψυχής και του σώματος γίνεται αφορμή για την επιστροφή του ανθρώπου στο Θεό και την πορεία του προς τη θέωση.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας, ο Σεβασμιώτατος ευχήθηκε σε όλους χρόνια πολλά και ευλογημένα, επικαλούμενος τις πρεσβείες του Αγίου Μεγαλομάρτυρος και Ιαματικού Παντελεήμονος, ώστε να χαρίζει σε όλους ίαση ψυχής τε και σώματος, πνευματική ενίσχυση και πλούσια τη χάρη του Θεού.

